

למנוע טרחה מנער צעיר

סיפר הגאון רבי דוד מורגנשטרן: לפני כעשרים שנה התפלל מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל ב'תפארת בחורים' הישן במבנה האבן. מקומו במזרח ופניו אל המתפללים. מאחורי הכסא היה סטנדר קבוע בקיר, עליו הניח את הסידור בשעת תפילת שמונה עשרה. לפני הכסא היה מונח סטנדר עץ כבד ובו תא לספרים כבדים עוד יותר. כאשר היה מסיים קדושה, היה מסתובב לאחור ומושך אליו את הסטנדר, שהתרחק מעט בשעת תפילת שמו"ע.

אחד מילדי המתפללים, נער כבן שתיים עשרה, הבחין שהרב אינו צעיר והסטנדר כה כבד, הוא החליט יום אחד לקחת לעצמו את המצוה, ומיד בסיום קדושה כשהגרי"ש הסתובב כהרגלו לקרב אליו את סטנדר העץ, הוא הקדימו ודחף את הסטנדר כדי למנוע ממנו את הטרחה. כך חזר הדבר על עצמו גם למחרת, הנער קירב בזריזות את הסטנדר, והגרי"ש הבין שהנער החליט לקחת את התפקיד על עצמו.

והנה למחרת, כאשר מיהר הנער אל הסטנדר כדי לקרבו, חש לפתע שהוא קל... הגרי"ש רוקן קודם לכן את התא של הסטנדר מכל הספרים הכבדים. הוא אמנם יצטרך אותם אחר כך, ויהיה עליו לקחת אותם ממקומם, אבל אין הוא רוצה שנער בן שתיים עשרה ידחוף בשבילו סטנדר כה כבד. לעצמו הגרי"ש לא דאג, אך את הנער הצעיר אינו רוצה להטריח.